

Snakk alltid sant, min sønn!

I gamle dager var det vanlig å reise til Bagdad for å utdanne seg i islam. En gutt fra Gilan i Iran hadde et stort ønske om å reise til Bagdad for å studere. Moren ønsket helst at gutten skulle bli hos henne. Det var trist og falt moren tungt for brystet å sende ham til Bagdad, men hun kunne ikke stå i veien for Guds vilje, den måtte skje. Hun tok seg sammen og ga sønnen tillatelse. Hun bestemte seg for å sende sønnen sin med en handelskaravane. Slik kunne han i det minste være trygg på veien fram til Bagdad, for på den tiden var det svært farlig å reise uten følge, selv karavaner var utsatt for herjing og plyndring. Hun var klar over at handelskaravanen hadde en lang og farlig rute, men det var den eneste måten hun kunne sende ham til Bagdad på.

Dagene gikk, og endelig kom dagen da den unge gutten skulle reise. Han var spent og glad, men også lei seg, for han visste at han skulle reise fra sin mor og aldri se henne igjen. Moren hans omfavnet ham, kysset ham på pannen og ga ham en skjorte som hun hadde sydd en innerlomme i. Det lå førti gullmynter i innerlommen, og dem fikk han beskjed om å bruke vist, og morens siste ord til sin sønn var: «Hva som enn skjer, snakk alltid sant, min sønn!» Deretter satte han seg på en av kamelene i handelskaravanen og begynte den lange reisen til Bagdad.

Handelskaravanen reiste trygt fram til Hamadan, som ligger i Vest-Iran. Men så skjedde det som ikke skulle skje, handelskaravanen ble angrepet av seksti røvere. Røverne herjet og plyndret. De tok alt de kom over, og den som nektet, måtte bøte med livet. Ingen av dem rørte den unge gutten fordi de anså ham som en fattig, pengeløs, religiøs gutt som var med på reisen.

Men til slutt kom en av røverne ridende bort til ham og spurte: «Gutt, hva har du til meg?» Han forstod ikke hva røveren mente og satt taus og stirret på røveren. Denne gangen var røveren mer konkret: «Gutt, har du penger eller ikke?» «Ja, i lommen min!» svarte gutten. Røveren skyndte seg bort til ham og ransaket lommene hans, men han fant ingenting. «Lyver du?» spurte røveren, «Nei!» svarte gutten. Røveren ble sint og tok ham med seg til sin leder.

Denne guttungen påstår han har penger, men når jeg ser i lommene hans, er de tomme!» sa røveren til sin leder. Lederen tok tak i ham og spurte rasende: «Si meg, har du penger eller narrer du oss?» «Jeg vet ikke hva narring er! Jeg har førti gullmynter i innerlommen min som er sydd til underarmen på skjortens innside, og jeg er ingen løgner!» svarte gutten. Røvernes leder skyndte seg å vrenge skjorten, og der var det en lomme som det lå førti gullmynter i.

Himmelfallen med åpen munn og rørt hjerte stod røverlederen der. Han kunne ikke begripe at den unge gutten foran ham talte sant til tross for at det var alt han eide, mens han selv hadde vært en løgner hele livet.

Røverlederen sa: «Sønn, du vet at du kunne ha latt være å fortelle oss om pengene og beholdt dem, si meg hva fikk deg til å snakke sant?» «Da min mor sendte meg av gårde, krevde hun en pakt av meg, og det var at jeg skulle snakke sant uansett hva som hendte. Det var mitt løfte til min mor, om du hadde drept meg også, ville jeg aldri ha brutt det løftet!» svarte gutten modig.

Det gikk inn på røverlederen, og han begynte å gråte, mens røvergjengen hans ikke kunne tro sine egne øyne. Det var en mann de hadde sett plyndre og drepe uten samvittighet, og nå stod han og gråt av en ung gutts ord. De spurte lederen sin: «Sjef, hva er i veien med deg?» «Akk og ve! Hvor ondsinnet jeg har vært, denne guttungen overholdt pakten han inngikk med sin mor og anså den som hellig. Og jeg bryter den pakten jeg har inngått med min Herre daglig», svarte røverlederen gråtende.

Etter å ha sagt det leverte han tilbake alt han hadde plyndret fra handelskaravanen, og kysset guttens hånd.

Røverlederen sa mens han kysset hånden: «Ærverdig er du, som møtte en moralsk lavtstående som meg. Du er min veileder og har vist meg sannhetens vei. Du er sannhetens lys, og hadde jeg ikke møtt deg i natt, ville jeg ha ravet blindt i mørke for evig.» Etter det red røverlederen bort i nattens mørke og forsvant ...

Den unge gutten var ingen andre enn shaykh Abd-ol-Qadir al-Gilani.

